

O'ZBEKISTON RESPUBLIKASI OLIY TA'LIM, FAN VA INNOVATSİYALAR
VAZIRLIGI
ALISHER NAVOIY NOMIDAGI TOSHKENT DAVLAT O'ZBEK TILI VA
ADABIYOTI UNIVERSITETI
O'ZBEKISTON RESPUBLIKASI FANLAR AKADEMIYASI
O'ZBEKISTON YOZUVCHILAR UYUSHMASI

"G'AFUR G'ULOM IJODIY MEROSINING O'ZBEK VA JAHON ADABIY-ESTETIK TAFAKKURI TARAQQIYOTIDAGI O'RNI"

mavzusida o'tkazilgan xalqaro ilmiy anjuman

TO'PLAMI

Toshkent 20-sentabr, 2023-yil

O'ZBEKISTON RESPUBLIKASI FANLAR AKADEMIYASI
O'ZBEK TILI, ADABIYOTI VA FOLKLORI INSTITUTI
TOSHKENT DAVLAT O'ZBEK TILI VA ADABIYOTI UNIVERSITETI
O'ZBEKISTON RESPUBLIKASI YOZUVCHILAR UYUSHMASI

**"G'AFUR G'ULOM IJODIY MEROSINING O'ZBEK VA JAHON
ADABIY-ESTETIK TAFAKKURI TARAQQIYOTIDAGI O'RNI"**

**mavzusida xalqaro ilmiy anjumani
to'plami**

Toshkent – 2023

Tahrir hay'ati: **A.Ulug'ov**
 D.Xoldorov
 O.To'laboyev
 O.Usmonov
 U.Rasulova
R.To'laboyeva

Mas'ul muharrir: **prof. Bahodir Karimov**

To‘plamdan xalqaro konferensiya materiallari o‘rin olgan. Maqolalarda filologiya ilmining turli sohalariga oid ilmiy kuzatishlar jamlangan bo‘lib, mazkur sohaga oid barcha mutaxassislarga mo‘ljallangan.

G‘AFUR G‘ULOM IJODIDA FOLKLOR UNSURLARI

Nodira SOATOVA

Jizzax davlat pedagogika universiteti professori v.b.,
filologiya fanlari doktori doktori

*G‘afur G‘ulom badiiy ijod bilan ilmiy ijodni birgalikda amalga oshiradigan
nodir zotlardan biri edi. Uning o‘zbek adabiyotshunosligi rivojiga qo‘sghan
ulushi ulkandir.*

A.Qayumov.

Annotatsiya: Ushbu maqola XX asr o‘zbek adabiyotining yirik namoyandasini, O‘zbekiston xalq shoiri, akademik, hikoyanavis, feletonchi, ocherknavis, publitsist va tarjimon G‘afur G‘ulomning folkloridan foydalanish mahoratini ochib berishga bag‘ishlangan. Maqolada G‘afur G‘ulomning folkloriga bo‘lgan chuqur samimiyati va hurmati ijodkorning “Folkordan o‘rganaylik” maqolasi orqali ilmiy asoslab berilgan. Shunigdek, G‘afur G‘ulomning she’riyatida, doston va hikoyalarida ibora va maqollardan unumli foydalanishi, uning yaratiqlarining badiiy estetik ta’sirchanligini yuksak darajaga ko‘targanligi aniqlangan.

Kalit so‘zlar: Folklor, qadriyat, pafos, lirizm, lirik qahramon, g‘oyaviy qarash, lirik ifoda.

Annotation: This article is dedicated to revealing the skill of using folklore of Gafur Ghulam, a major representative of Uzbek literature of the 20th century, national poet of Uzbekistan, academician, storyteller, essayist, essay writer, publicist and translator. In the article, Ghafur Ghulam's deep sincerity and respect for folklore is scientifically substantiated through the author's article "Let's learn from folklore". In addition, it was found that Ghafur Ghulam's effective use of phrases and proverbs in his poetry, epics and stories raised the artistic aesthetic effectiveness of his creations to a high level.

Key words: Folklore, value, pathos, lyricism, lyrical hero, ideological vision, lyrical expression.

XX asr o‘zbek adabiyotining yirik namoyandasini, O‘zbekiston xalq shoiri, akademik, hikoyanavis, feletonchi, ocherknavis, publitsist va tarjimon G‘afur G‘ulom ijodiga O‘zbekistonning birinchi Prezidenti Islom Karimovning o‘z vaqtida “bugungi hayotimizda va kelajak avlodni o‘stirishda G‘afur G‘ulomning ijodi, albatta, beqiyos ahamiyatga ega. Shuning uchun mening tilagim shundayki, G‘afur G‘ulomning ijodini faqat O‘zbekistondagina emas, avvalom bor, har tomonlama butun dunyoga mashhur qilishimiz kerak” degan so‘zlari bugunda ham o‘z ahamiyatini yo‘qotmay ijodkor adabiy merosini chuqur o‘rganish kerakligini naqadar muhimligini ko‘rsatib turibdi. To‘g‘ri, XX asr adabiyotshunosligida G‘afur G‘ulomning ijodining turli qirralari, xususan uning she’riy va nasriy asarlarining poetik tuzilishi, obrazlari xususida H.Yoqubov, S.Mamajonov, N.Shukurov, A.Akabarov, J.Tursunovlar [1;2;3;4;5;6;7] tomonidan chuqur o‘rganilib, ko‘plab

asosli ilmiy fikrlar bildirilgan. Biz esa quyida G‘afur G‘ulomning ijodida folklorini tutgan o‘rni haqidagi ayrim mulohazalarimizni bildiramiz.

Avvalo, shu o‘rinda aytish joizki, ijodkorning o‘z vaqtida xalq ijodiyoti sohasida bildirgan fikrlari diqqatga sazovordir. Xususan, uning “Folklordan o‘rganaylik” maqolasida qadim zamonlardan xalq ijodiyoti omma orasida keng yoyilgani, oddiy kishilarining undan ma’naviy oziq olgani, folklor ijodkorlari va ijrochilari haqida so‘z borgan. Shuningdek, maqolada G‘afur G‘ulom xonlar, amirlarning saroyida saqlangan maxsus baxshilar hamda ularning taqdiri haqida to‘xtalar ekan, ijodkor aslida folklorning yaratuvchisi oddiy xalq ekanligini ta’kidlaydi va uni xalq hayotidan ajratib o‘rganish aslo mumkin emasligini e’tirof etadi.

Bu ilmiy maqola haqida yana shuni aytmoq kerakki, maqola aslida 1939 yilda O‘zbekiston Yozuvchilar uyushmasining II qurultoyida o‘qish uchun yozilgan ma’ruza bo‘lib, o‘z mazmun-mohiyatiga ko‘ra juda ko‘p masalalarni qamrab olgan. Xususan, maqolada G‘afur G‘ulom ko‘plab o‘zbek baxshilari, jumladan o‘zbek baxshilaridan Ergash Jumanbulbul, Fozil shoir, Bola baxshi-Qurbanazar Abdullayev kabi ijodkorlarning repertuari haqida to‘xtaldi va folklor janrlarining deyarlik barchasiga tavsif beradi va maqolasining nihoyasida folklor va yozma adabiyot masalasiga to‘xtalar ekan, Alisher Navoiy, Gulxaniy, Hamza ijodining xalqchilik negizi haqidagi har bir qarashlarini ilmiy dalillar bilan asoslab beradi. Jumladan, Alisher Navoiy ijodida folklorini tutgan o‘rni haqida gapirar ekan: “Ulug‘ adib shoir va olim Alisher Navoiyning shoh asarlari bo‘lgan “Farhod va Shirin”, “Layli va Majnun”, “Sab’ai sayyora”dagi etti musofir hikoyalari xalq ijodidagi kuchli fantaziyaning aqllarni shoshirar darajadagi uydirmachilik san’atining, kamko‘stsiz so‘z boyligining jamuljamida adabiyot san’atining tojidagi gavhari serobiday porloq namunasidirki, Navoiy bu asarlari bilan xalqning ulug‘ ijodkori bo‘lib qoladi. U o‘z syujetlarini xalqdan olgani kabi, ikkinchi navbatda xalq uchun syujet beradi” kabi.

Ko‘rinib turibdiki, G‘afur G‘ulom ijodkorlarni folklordan unumli foydalanishini maqsadga muvofiq deb o‘ylagan va ular oldiga shunday ulug‘ bir vazifani qo‘yadi va natijada o‘zi ham: “..xalq tilining barcha qirralariga murojaat qildi, jonli gaplashuv tili elementlari, xalq nutqi, so‘z boyligi, iborasi, obrazlari, siyosiy-ijtimoiy, ilmiy va oddiy turmushga oid so‘zlarni poeziyaga olib kirdi” [5;267].

G‘afur G‘ulom ijodini kuzatganimizda, olimning yuqoridagi e’tirofini ayni haqiqat ekanligini, shoir tilining ichki tabiatida, nutq manerasida, intonatsiyasida, uslubida, badiiy-tasviriy vositalarida, umuman poetikasida va leksikasida milliylik namoyon bo‘lganligini ijodkorni xalq ijodi an’analardan, xususan xalq maqollaridan foydalanish bilan birga o‘zbek she’riyatida original tasviriy usullarni kashf qilganligini shohidi bo‘lamiz:

*Ertasini o‘ylagan-indin bo‘lmas pushaymon,
Fursat kasal emaski o‘tganiga suyunsang.*

Yer qattiq, osmon yiroq, to‘zg‘ib ketgan oshiyon.

Dardi yo ‘q kesakdir, ishq yo ‘q eshak...

*Qo ‘chqor bo ‘laturgan qo ‘zichoqlarning
Manglayi tug ‘ilgan choqda do ‘ng bo ‘lur.*

*G ‘alaba asrimizning o ‘smirlarisiz-
Sherbachcha qilik ‘i sherdai cho ‘ng bo ‘lur.*

*Shoshgan qiz yolchimas erga-deganlar...
Humoyun ovlaydi shoshmas merganlar.*

Mazkur keltirilgan parchalarda ibora va maqollardan foydalanish she’rning badiiy estetik ta’sirchanligini yuksak darajaga ko’taradi. Xuddi shunday holatni “Ko‘kan” poemasida ham kuzatish mumkin:

*“Yakka otning yo ‘rg ‘asidan chiqarmi chang...
Oziqlik ot horimaydi...
Sayil ham sayil, sargardon ham...
Katta xirmon qizillansa, chiqmas chor... ”.*

Shoir she’riyatida folklorga xos iboralar, metafora va istioralar ko‘plab uchraydi. Ayniqsa, uning bolalar uchun ijod qilgan she’rlarida bu xususiyat juda ustun. U “Turg‘un va o‘rdak” she’rida yalqovlik va erinchoqlikning zararini xalqona tafakkur yordamida ochib beradi. Hatto she’rni ertak kabi boshlaydi:

*Bir bor ekan, bir yovvoysi o ‘rdak bor ekan,
Ko ‘m-ko ‘k quyuq o ‘rmonchada yakkayu yolg ‘iz.
Shu yaqinda bir anhorcha, qirg ‘og ‘i ko ‘rkam,
O ‘rdak shunda cho ‘milarkan, kechayu kunduz.*

Adib she’rlariga nazar tashlansa, ularda xalq ijodiga xos bo‘lgan turli maqol va iboralar ko‘plab uchraydi, bu albatta G‘afur G‘ulomning folklor va mumtoz adabiyotiga bo‘lgan muhabbat bo‘lib, uning quyidagi to‘rtligidan ham buni isbotini ko‘rish mumkin:

*Yigitlik so ‘nggida Majmun bo ‘lsam,
Ulug ‘doston aro mazmun bo ‘lsam,
Chunonchi Vomiqu Uzro bo ‘lolmas,
Chunonchi Tohiru Zuhro bo ‘lolsam.*

Binobarin, ijodkor o‘z she’riyatida xalq so‘zlashuv tiliga xos bo‘lgan ixcham iboralar, maqol va matallarni ishlatar ekan, ularning ta’sirchanlik darajasini yuksaltirishga asosiy e’tiborini qaratadi.

G‘afur G‘ulom ijodi haqida yana shuni aytish mumkinki, “G‘afur G‘ulom xalq tilidan foydalanish bilan birga uni ishslashda, o‘zbek adabiy tilini boyitishda ham katta hissa qo‘shdi. Buning uchun u adabiy faoliyatining ilk yillaridayoq xalq tilining turli doiralariga murojaat qildi, ulardan foydalanib, jilolab adabiy tilga kiritishga intildi. Bu vazifani bajarish maqsadida u o‘ttizinchi yillar boshida yaratgan hikoya, ocherk, she’r va poemalarida maishiy-etnografik so‘zlardan tortib xalq maqollari va ifodalarigacha turli tabaqalarning uchuruq va qochiriqlaridan tortib g‘ayri ahloqiy so‘zlar, qarg‘ish va so‘kishlarigacha, iste’moldan chiqqan so‘zlar (arxaizm)dan tortib

yangi so‘z yaratish (neologizm)gacha, shevachilik (dialektlar)dan tortib, chet til elementlari (varvarizm)gacha internatsional so‘zlardan tortib texnologik va ilmiy terminlargacha-hammasini ishlatadi. U xalq tili boyliklari-so‘z fondi, leksik va grammatik boyliklarni adabiy tilga keng ravishda tortish niyatida dastlabki hikoyalarini asar qahramoni (ko‘pincha salbiy obraz) tilidan gapirtirdi”[2;106].

Darhaqiqat, G‘afur G‘ulom o‘zining hikoyalarida xalq ijodiyotiga xos tasvir usullari, obraz yaratish xususiyatlari, folkloriga xos motivlardan foydalanish masalalariga jiddiy e’tibor qaratadi. Hikoyalarida ko‘proq xalq ijodiga xos obrazlarni tanlab oladi. Ana shunday hikoyalardan bittasi “Mulla Nasriddin Afandi va shayton Alayxullaqna”dir.

Ushbu hikoyada adib voqeani ham afsonalar asosida tanlaydi. Ushbu afsonani real hayotga yaqinlashtirib tasvirlaydi. Shu bois hikoya shakl va mazmun jihatidan afsona va latifalarga juda yaqin keladi. Ayniqsa unda qo‘llanilgan badiiy tasvir vositalari o‘zining originalligi bilan o‘quvchi e’tiborini tezda o‘ziga jalb etadi. Xuddi shuningdek, adibning “Hasan Kayfiy” hikoyasi ertak usulida yozilgan bo‘lib, muqaddimasi ertaklardagi an’anaviy boshlanmalar bilan to‘la mos keladi. Uning qahramonlari ham ertaklardagi singari o‘ziga xos obrazlardir.

G‘afur G‘ulom nasri xalq ijodiyoti an’analarining realistik tasvir bilan omuxtalashtirilgan o‘ziga xos bir ko‘rinishidir. Adib nasri bayon qilish uslubi, obrazlari, voqealar tizimi jihatidan ertak, afsona va rivoyatlarga xos tasvirni esga soladi. Yozuvchining “Shum bola”, “Tirilgan murda” kabi asarlari voqealarning tanlanishi, bayon qilinishi, obrazlarning faoliyati jihatidan ertaklarga juda yaqin turishi bilan ularda adib xalq maqollaridan unumli foydalangan: “Nima qilaman, osmon uzoq, er qatiq. Qilichini ko‘tarib, qish kelayotir. Men axir ko‘chib ketgan qishloqning tandiri emasman-ku, qishin-yozin og‘zimni ochib, esnab o‘tirsam. *Bup tovuqqa ham don kerak, ham suv kerak*” kabi.

Asar mutolaasidan ko‘rish mumkinki, G‘afur G‘ulom maqollarni asar qahramonlari tilidan har bir vaziyatga qarab, o‘rnii bilan qo‘llay olgan. Jumladan, “Semizlikni qo‘y ko‘tarar”, “Yopiqlik qozon yopiqlik”, “Tuya ko‘rdingmi, yo‘q”, “Osmon uzoq-yer qattiq”, “Bo‘sh qop tik turmas”, “Yaxshi buzoq ikki enani emibdi”, “Tuya bittanga-qani bittanga, tuya ming tangga-mana, ming tanga”, “Otangni o‘ldirganga onagni ber”, “Maslahatli to‘n tor kelmas”, “O‘g‘ri qarisa so‘fi, g‘ar qarisa parixon bo‘ladi” kabi.

Yuqoridagilardan xulosa qilib aytish mumkinki, G‘afur G‘ulom xalq og‘zaki ijodi va mumtoz adabiyotni mukammal bilgan. Natijada, u har bir yaratig‘ida xalqqa xos bo‘lgan iboralar va o‘z navbatida turli motivlardan mohirlik bilan foydalangan, ularga ijodiy ishlov bera olgan. G‘afur G‘ulomning o‘ziga xos bo‘lgan bu jihatni uning asarlarining badiiy-estetik saviyasi yuksak darajaga ko‘tarib, o‘qimishlilagini ta’minlagan va G‘afur G‘ulom ijodiyotining umrboqiyligi uchun asos bo‘lgan.

Foydalanilgan adabiyotlar:

1. Akbarov A. Shoiring hayoti. –T.: Adabiyot va san’at. 1978.
2. Yoqubov H. G‘afur G‘ulom (hayoti va ijodi). –T.: Adabiyot va san’at 1959.
3. Mamajonov S. Shoир va zamonaviylik. –T.: 1963.
4. Mamajonov S. G‘afur G‘ulom prozasi. –T.:1966.

5. Mamajonov S.Uslub jilolari. –Т.: 1972.
6. Shukurov N. G‘afur G‘ulomning lirik poeziyasidagi mahorati. –Т.: 1966.
7. Tursunov J. Shum bola bilan yangi uchrashuv // “Sharq yulduzi” jurnali, 1963.
8. G‘afur G‘ulom. Asarlar. –Т.: Adabiyot va san’at”, 1972.

ҒАФУР ҒУЛОМ ИЖОДИДА БОЛА ОБРАЗИ

Рухсора ТЎЛАБОЕВА

**Алишер Навоий номидаги Тошкент давлат
ўзбек тили ва адабиёти университети доценти,
филология фанлари бўйича фалсафа доктори (PhD)**

Аннотация: МақоладаFaфур Ғулом болалар шоири сифатида эътироф этилиб, унинг болаларга оид шеърлари таҳлилга тортилган. Шоирнинг болаларга бағишлиланган шеърларидаги образли ифодалар, мавзу ва ғоявий жиҳатдан тадқиқ қилинган. Шоирнинг болалар учун шеърлар тўпламлари ўрганиб чиқилган.

Калит сўзлар: Faфур Ғулом, шоир, болалар шеърлари, адабий таҳлил, мавзу, гоя, болалар адабиёти

Faфур Ғуломнинг болалар адабиётига алоқаси ҳақида сўз юритилар экан, даставвал, унинг болалар учун маҳсус яратган асарларини тилга олиш жоиз. Зоро, “Мукофот” (1940), “Шеърлар” (1946), “Тонготар қо’шиғи” (1949), “Бари сеники” (1953), “Бир ғунча очилгунча” (1955), “Сиз менинг ёшлигимсиз” (1958) сингари шеърий тўпламларда шоир ёш авлодни, жумладан, ўз фарзандларини ҳам энг яхши умуминсоний қадриятлар руҳида тарбиялашга аҳд қилган талабчан ва меҳрибон мураббий, фарзандлари камолидан фахрланаётган ва Ватан келажагини ишончли қўлларга топшираётганидан қалби қувончларга тўлиқ меҳрибон ота сифатида намоён бўлади.

У XX асрнинг 20-йилларидан 60-йилларигача болалар учун шеърлар, хикоя ва ўқинчлари, қувончлари ифода этилган эди. Айни дамда насрый асарларидан “Нетай” 1930-йилда, “Тирилган мурда” 1934-йилда, “Ёдгор” 1936-йилда, “Шум бола” 1963-йилда чоп қилинди. Faфур Ғуломнинг шеърий тўпламларини нашр эттириш шоир вафотидан сўнг тўхтаб қолмади. 1969-йилда “Байрам мактуби”, 1970-йилда “Ўйлашни ўрганамиз”, 1983-йилда “Фарзандларимга” шеърий тўпламлари босилди. Зоро, Faфур Ғуломнинг болаларга аталган асарларисиз ўзбек болалар адабиётини тасаввур қилиб бўлмайди. Faфур Ғулом мутафаккир ва файласуф шоир сифатида болалар юрт келажаги эканини, уларнинг камоли халқ камоли эканини ҳис қиласи, шу туйғуларни шеърларида гоҳ бола бўлиб, уларнинг дунёсини ёритса, гоҳ катталарнинг болаларга муносабатларини акс эттиради.

Дилмурод ХОЛДОРОВ.	
ҒАФУР ҒУЛОМНИНГ УСЛУБИЙ ЎЗИГА ХОСЛИГИ.....	76
Баҳодир РАҲМОНОВ.	
ҲАМИД ОЛИМЖОННИНГ БАХТ ФАЛСАФАСИ.....	80
Санобар ТЎЛАГАНОВА.	
“ШУМ БОЛА” ҚИССАСИ ЁЗИЛИШИДАГИ ИЖТИМОИЙ ОМИЛЛАР.....	85
Fizuli Нәсмәddin оғлу MUSTAFAYEV.	
КИНО ДИЛINDƏ SAMİTLƏRİN YERİ VƏ İŞLƏNMƏ MƏQAMLARI HAQQINDA.....	92
Олим ОЛТИНБЕК.	
РАУФ ПАРФИ ИЖОДИДА ҚАТАГОН ҚУРБОНЛАРИ СИЙМОСИ.....	101
Qo‘ldosh PARDADEV.	
Г‘AFUR G‘ULOM VA MUQIMIY SHE’RIYATI MATNI.....	106
Марҳабо ҚўЧҚОРОВА.	
“ШУМ БОЛА” ҚИССАСИДА “МИНГ БИР КЕЧА” АНЬАНАСИ: ФОЛЬКЛОР СТИЛИЗАЦИЯСИ.....	110
Исмоил САИФНАЗАРОВ, Лутфулла ИЛҲОМЖОНОВ.	
МАЪРИФАТГА ТАШНА СУЛОЛА.....	114
Nasiba ABDULLAYEVA.	
Г‘AFUR G‘ULOMNING ESTETIK QARASHLARI.....	120
Bashorat JAMILOVA, Mohigul QAHHOROVA.	
JAHON VA O‘ZBEK BOLALAR ADABIYOTIDA SAYOHAT,SARGUZASHT MOTIVINING UYG‘UN TAMOYILLARI.....	123
Nodira SOATOVA.	
Г‘AFUR G‘ULOM IJODIDA FOLKLOR UNSURLARI.....	129
Рухсора ТЎЛАБОЕВА.	
ҒАФУР ҒУЛОМ ИЖОДИДА БОЛА ОБРАЗИ.....	133
Obidaxon FAYZULLAYEVA.	
ХАЙОТ VASFİ VA POETIK MUSHOHADAKORLIK.....	136